

му. Преследваната цел на дивизията е да отрѣже окончателно Македония отъ Сърбия. За целта биде изпратенъ 24. п. полкъ.

Съ усиленъ маршъ, подъ непрестаненъ и пороенъ дъждъ 24. п. полкъ успѣва да достигне позицията на сърбитѣ източно отъ гр Скопие.

Тукъ неприятелътъ се окопитваше и бѣше решилъ да държи долината на Вардаръ, съ надежда, че скоро ще види протегнатата му отъ съглашенскитѣ войски другарска рѣка. Съ прѣсни сили на 9 октомврий сърбитѣ, въ съставъ 5 дружини, контраатакуваха 24. п. полкъ, и при все, че бѣха отблъснати, останаха пакъ въ редъ при по-заднитѣ си позиции по сѣщия гребенъ източно отъ Скопие.

Сѣщия день сл. пладне сърбитѣ сж били отново атакувани отъ орѣдѣлия вече и крайно изтощенъ 24. п. полкъ и къмъ 3 часа сл. пладне сж били изтикани задъ рѣката. Обаче загубитѣ на полка бѣха толкова голѣми (300 убити и ранени), умората тѣй тежка, щото не можеше да се разчита, че той ще задържи голѣмия натискъ на прииждащитѣ отъ северъ сръбски полкове, чиято целъ, както казахме, бѣше да пропъзятъ надолу по Вардарската долина. Трѣбваше силна и бърза помощъ.

Тогава началникътъ на дивизията взе решение да изпрати по това направление разположения на почивка въ и около гр. Куманово 11. п. полкъ и това решение биде одобрено отъ командующия армията.

До този моментъ полкътъ почиваше.

Рано сутринъта на 10 октомврий въ полка се получи следната заповѣдъ № 20:

1. Да се изпрати веднага една дружина съ 2 батареи по шосето Куманово—Скопие въ разпореждане на командира на 1-а п. бригада, която е източно отъ гр. Скопие.

2. Останалитѣ две дружини да трѣгнатъ къмъ 6 часа преди пладне сѣщия день по сѣщия пътъ за присѣдиняване къмъ бригадата.

3. Последната дружина, която е оставена за гарнизонъ въ гр. Куманово, да се изпрати въ Велесъ въ подкрепа на конната дивизия.

Въ изпълнение на горната заповѣдъ една следъ друга дружинитѣ отъ полка трѣгнаха къмъ Скопие.

Цѣлия день и цѣлата нощъ четиритѣ дружини вървѣха съ усиленъ маршъ къмъ Скопие. Една дълга и непрекъснатата колона отъ 5 хиляди души се точеше по разкаляното шосе.

Движението бѣше извънредно трудно, защото непрекъснатитѣ десетдневни есенни дъждове бѣха превърнали шосето на една непроходима рѣка отъ рѣдка калъ. Нищо не можеше да се запази отъ дъжда. Презъ шапката, на студени капки, той се процеждаше по шията и проникваше чакъ подъ долнитѣ дрехи. Какво блаженство бѣше да имашъ платнице, и какъ майсторски се обвиваха съ него войницитѣ. Една връвъ отгоре и една отдолу, свързани по две срещу-